

mala sõnna wõetakse rõmuga wastu? — Kas palju on, kes julgeste ja rõõmsaste Issandat tunnistawad? kes Jummal sõnna õppiwad nõnda, et se süddamesse ja mele jääb? — Armas sõbr! eks meie pea nõnda küsima ja siis — tulles aeg — habbenema! eks meie pea, kui omma rahwa peale liinas, küllas ja omma perres watame, — kui omma süddame tähhele paneme, — eks meie pea siis omma kolwatumat luggu üllestunnistama? Jah, Jummal aidagu meid, andku omma sõnnale wägge ja süddametele rõmu, sedda õppida!

Kui omma ajal näeme ni wähhä ussu julgust, agga palju rummalust ja tuimust, siis se tulles sest, et omma hinged wägga püsut Jummal sõnnaga toidame. Sedda teame küll, et nüüd ülleüldse enam loetakse, kui ennemuine; wannad loewad, nored loewad; ramatud on sada turrent ja podidest; ramatu = teggijaid on iggal pool' leida; agga et nende hulgas palju on, kes mu tö peale wägga targad wõiwad olla, agga ei kolba ramatuid kirjutama, sellepärast on ka ramatute hulgas palju prüggi ja pühknid, — loraramatuid, — mis mingisuggust kashu luggijale ei sada, waid kahju, sest et nende pärast mittu tössifemaid ramatuid ja Jummal sõnna

kõrwale heidawad, ehk kui loewad parremat, ommeti meles ei pea. Ütle, armas luggija! kas sul palju Pühha Kirjo salmisi peas ja meles on, et selgeste wõid luggeda ja tö jures Jummal sõnna tähhele panna, ilma et ramat käes on? — Toidame omma hinged wägga püsut Jummal sõnnaga ja sellepärast jäme nõdraks ja tuimaks.

2.

Piibli-õppimise seltsidest.

Aastal 1850, ütles üks wägga mees, tulin ma omma te-käimise peal lihte paika, kus waimulik pimmedus wallitses ja selle kõrwas weel waesus ja hädda ihhulikkus ellus. Mitmes majas ei olnud Pühha Kirja ollemas ja kus olli, seal pudusid ärra luggijat, kus luggijat olli, püdüd ärra mõistmist. Ma siis pallusin kord küllarahwast õhtu ajal kokku tulla, et saaksin nendega räkida. Maad tullid; jubba aegsaste olli suur hulk nore mehhi mo jures ja kõik hakkasid mind wahtima nagu imme-asja; nende melest se wist olliigi imme-asji, et ma Jummal sõnna pärast senna tulin. Hakkasin nendega kõnnelema. Kulasin, miska omma aega widawad,